

DECIZIA nr. 181 din 12.06.2009

privind solutionarea contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.**,
inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice sector 5 - Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. , inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. , cu privire la contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.**, prin imputernicit , cu sediul in Bucuresti, str. , sector 5.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 5 sub nr. , completata cu adresa inregistrata sub nr. , il constituie urmatoarele decizii de impunere:

- Decizia de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. , prin care s-a stabilit in sarcina societatii TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare in suma de Y lei;
- Dispozitia nr. privind masurile stabilite de inspectia fiscala.

Avand in vedere dispozitiile art.205 alin.(1), art.206 alin.(1) lit.e), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.(a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.**

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin contestatia formulata impotriva TVA stabilita suplimentar de plata prin Decizia de impunere nr. , SC X SRL aduce urmatoarele argumente:

1. Referitor la TVA in suma de Y1, societatea considera ca nu este corect si legal ca inspectia fiscala sa retina aceasta suma, motivand ca a aplicat corect taxarea inversa in luna iunie 2007, inregistrand facturile fiscale emise de furnizorul de animale vii care ulterior controlului a anulat facturile fara TVA prin stornare si a intocmit facturi cu TVA, acestea fiind inregistrate in contabilitate in luna martie 2009.

SC X SRL considera ca nu este vorba de o deducere de TVA, intrucat la acea data a facut o simpla inregistrare prin contul 4426 si 4427 cu aceeasi suma, nebeneficiind si nesolicitand de la bugetul de stat aceasta suma.

2. Referitor la TVA in suma de Y2 lei aferenta bonurilor de benzina pentru carburanti auto, contestatara considera ca diminuarea TVA cu aceasta suma este nelegala, netemeinica si nejustificata, combustibilul fiind consumat pentru autocamionul proprietate personala nr. folosit pentru realizarea obiectului de activitate.

Societatea sustine ca tot combustibilul se refera la motorina consumata pentru transportul animalelor vii achizitionate de pe teritoriul Romaniei, pentru transportul achizitiilor

intracomunitare de furaje pentru hrana animalelor si pentru transportul livrarilor intracomunitare a animalelor pe teritoriul altor state din Uniunea Europeana (Grecia).

Asa cum se poate observa, bonurile pentru carburanti auto nu reprezinta "benzina pentru carburanti auto", cum gresit afirma organele de control si nici faptul ca nu au inscrisa denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare, intrucat este vorba de un singur autocamion avand numarul .

In concluzie, contestatara solicita admiterea contestatiei si solutionarea decontului de TVA in sensul ca TVA de solicitata la rambursare in suma de T lei sa fie egala cu TVA de rambursat, fara a se retine TVA de rambursat in suma de Y lei.

II. Prin:

- Decizia de impunere nr. privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. , organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala au stabilit in sarcina societatii TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare in suma de Y lei;

- Dispozitia nr. privind masurile stabilite de inspectia fiscala organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala au dispus societatii sa solicite furnizorului stornarea facturilor cu taxare inversa si emiterea facturilor cu TVA.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile contestatarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, precum si prevederile actelor normative in vigoare, se retin urmatoarele:

S.C. X S.R.L. este inmatriculata la Registrul Comertului sub nr. J40/ /2003 si are cod unic de inregistrare RO .

Obiectul de activitate principal conform certificatului unic de inregistrare il constituie "Comert cu ridicata al animalelor vii" - cod CAEN 4621.

Prin raportul de inspectie fiscala nr. ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul AFP sector 5 a efectuat verificarea SC X S.R.L. pentru perioada 01.06.2007 - 31.01.2009, din punct de vedere al TVA, in vederea solutionarii decontului cu suma negativa cu optiune de rambursare de TVA nr. aferent lunii ianuarie 2009, in suma de T lei.

Ca urmare a constatarilor din raportul de inspectie fiscala nr. , prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. s-a stabilit in sarcina societatii TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare in suma de Y lei.

Totodata, prin Dispozitia nr. privind masurile stabilite de inspectia fiscala s-a dispus societatii sa solicite furnizorului stornarea facturilor cu taxare inversa si emiterea facturilor cu TVA.

3.1. Referitor la Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.

3.1.1. Cu privire la TVA deductibila in suma de Y2 lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea are dreptul de deducere a TVA in suma de Y2 lei aferenta bonurilor de carburanti auto, in conditiile in care din constatările organelor de inspectie fiscala si din inscristurile prezentate in timpul controlului rezulta ca acestea nu au fost intocmite cu respectarea dispozitiilor legale in vigoare, iar in sustinerea cauzei au fost depuse documente completate ulterior inspectiei fiscale.

In fapt, la verificarea efectuata, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada iunie 2007-decembrie 2007, SC X SRL a inregistrat TVA deductibila in suma totala de Y2 lei, dedusa din bonuri de motorina care nu au inscrise informatiile referitoare la denumirea cumparatorului si numarul de înmatriculare al autovehiculului.

Ca atare, prin raportul de inspectie fiscala s-a stabilit ca societatea nu are dreptul de deducere a TVA in suma de Y2 lei, intrucat nu au fost respectate prevederile art.146 alin.(1) si (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si ale pct.46(2) din normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pentru perioada verificata.

Totodata, in sustinerea cauzei contestatara a depus bonuri fiscale aferente perioadei iulie-decembrie 2007 emise de SC Mol Romania, completate cu denumirea cumparatorului (X), codul fiscal (RO) si numarul de înmatriculare al autovehiculului ().

In drept, in ceea ce priveste regimul deducerilor, pentru perioada verificata, in speta sunt aplicabile prevederile art.145 si art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si ale normelor metodologice de aplicare a acestor articole, aprobate prin HG nr. 44/2004, care stipuleaza:

Codul fiscal:

"**Art. 145.** - (1) Dreptul de deducere ia natere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii în folosul urmatoarelor operatiuni:

a) **operatiuni taxabile;**

(...)."

Normele metodologice:

"**45.** (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevazut la alin. (1) si (2) trebuie îndeplinite urmatoarele cerinte:

a) **bunurile respective urmeaza a fi utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere;**

b) **persoana impozabila trebuie sa detina o factura fiscala sau un alt document legal aprobat prin care sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata aferente bunurilor achizitionate."**

Codul fiscal:

"**Art. 146.** - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa îndeplineasca urmatoarele conditii:

a) **pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie prestate în beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5);**

(...).

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligatiile, altele decât cele prevazute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.”

Normele metodologice:

“46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevazute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care sa contina cel puțin informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu exceptia facturilor simplificate prevazute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va mentiona ca înlocuieste factura initiala.

(2) Pentru carburantii auto achizitionati, deducerea taxei poate fi justificata cu bonurile fiscale emise conform Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 28/1999 privind obligatia agentilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 64/2002, republicata, cu modificarile ulterioare, **daca sunt stampilate si au înscrise denumirea cumparatorului si numarul de înmatriculare a autovehiculului.**”

Fata de prevederile legale anterior mentionate si de documentele existente la dosarul cauzei se retine dreptul contribuabililor de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor achizitionate si serviciilor prestate, numai daca sunt efectuate in beneficiul firmei si daca sunt destinate realizarii operatiunilor supuse TVA; pe cale de consecinta, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiei de bunuri si servicii, care nu sunt destinate utilizarii în folosul operatiunilor taxabile si nu sunt efectuate in beneficiul contribuabililor este nedeductibila.

Totodata, potrivit normelor legale sus citate, justificarea taxei pe valoarea adaugata pentru carburantii auto achizitionati se face pe baza de documente care trebuie sa contina informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv cu **bonuri fiscale emise conform legislatiei in materie si care trebuie sa poarte stampila emitentului si sa aiba înscrisa denumirea cumparatorului si numarul de înmatriculare a autovehiculului.**

Din constatările prezentate in raportul de inspectie fiscala reiese ca, in perioada verificata societatea a evidentiat TVA dedusa din bonurile de combustibil emise de SC Mol Romania, fara a demonstra faptul ca acestea au fost prestate si efectuate in beneficiul sau si in scopul realizarii operatiunilor taxabile impozabile.

Astfel, in timpul inspectiei fiscale au fost prezentate bonuri fiscale reprezentand motorina achizitionata in perioada iunie 2007-decembrie 2007 emise de SC Mol Romania, fara a avea înscrisa denumirea cumparatorului si numarul de înmatriculare a autovehiculului, conditie expres prevazuta de normele legale in vigoare la data achizitiei, pentru care a fost dedusa taxa pe valoarea adaugata.

In ceea ce priveste posibilitatea deducerii taxei pe valoarea adaugata, in cazul in care documentele justificative cuprind mentiuni incomplete, Decizia V din 15.01.2007 a Inaltei Curti de casatie si Justitie a decis urmatoarele:

*“(...) in aplicarea corecta a dispozitiilor (...) art.145 alin.8 lit.a si b din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si ale art.6(2) din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, se impune sa se considere ca **taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa (...) in situatia in care***

documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuării operatiunii pentru care se solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata.”

Prin urmare, simpla afirmatie a contestatarei potrivit careia avea drept de deducere a TVA inregistrata in bonurile de combustibil, pe motiv ca aceasta reprezinta motorina consumata de autocamionul societatii nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, cata vreme legiuitorul a conditionat exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru carburantii auto achizitionati de existenta bonurilor fiscale completate cu denumirea cumparatorului si numarul de înmatriculare a autovehiculului.

In acest sens, nici invocarea de catre contestatara ca motivatie in sustinerea contestatiei a faptului ca este vorba de un singur autocamion avand numarul de înmatriculare nu poate fi retinuta, intrucat pentru exercitarea dreptului de deducere persoana impozabila are obligatia de a verifica daca documentele sunt completate conform dispozitiilor legale.

In subsidiar se mentioneaza faptul ca, asa cum se poate constata, toate bonurile fiscale prezentate in sustinerea cauzei sunt completate cu acelasi scris.

Referitor la observatia societatii precum ca organele de control nu au tratat consumul de combustibil ca pe o cheltuiala strict necesara in scopul realizarii obiectului de activitate si a cifrei de afaceri se retine ca, acestea sunt argumente referitoare la impozitul pe profit, in materie de deducere a TVA fiind aplicabile dispozitiile legale mai sus invocate.

Se constata faptul ca, societatea nu a prezentat motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestatia, desi potrivit art.206 din Codul de procedura fiscala, republicat avea aceasta obligatie, iar depunerea in sustinerea cauzei a bonurilor fiscale pentru care nu a fost acceptata deducerea TVA, completate cu denumirea cumparatorului si a numarului de înmatriculare al autovehiculului reprezinta documente “pro cauza” ce nu pot fi luate in considerare, in conditiile in care in timpul efectuării inspectiei fiscale nu a fost in masura sa justifice cu documente intocmite conform normelor legale in vigoare deducerea TVA si in situatia in care pct. 81¹ (2) din normele de aplicare a art. 159 din Codul fiscal prevad expres ca documentele se corecteaza in timpul inspectiei fiscale.

Fata de cele prezentate se retine ca, masura de neacordare a dreptului de deducere a T.V.A. in suma de Y2 lei a fost dispusa cu respectarea dispozitiilor legale in vigoare, intrucat societatea contestatara nu a fost in masura sa justifice cu documente intocmite potrivit dispozitiilor legale in vigoare aceasta operatiune la data incheierii inspectiei fiscale.

Ca atare, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. X S.R.L. pentru TVA deductibila in suma de Y2 lei.

3.1.2. Cu privire la TVA deductibila in suma de Y1 lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea a aplicat corect si legal taxarea inversa pentru facturile emise catre Z, in conditiile in care prevederile art.160 alin. (2) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal privind taxarea inversa aferenta achizitiei de bovine au fost abrogate, incepand cu data de 01.06.2005.

In fapt, asa cum rezulta din constatările organelor de inspectie fiscala si din documentele existente la dosarul cauzei, SC X SRL a inregistrat TVA deductibila in suma de Y1 lei din facturile nr. si nr. emise de Z, jud. Sibiu, reprezentand achizitie bovine tinere, acestea avand inscrisa mentiunea “taxare inversa.”

Prin raportul de inspectie fiscala s-a stabilit ca societatea nu are dreptul de deducere a TVA in suma de Y1 lei, intrucat prevederile referitoare la taxarea inversa aferenta achizitiei de bovine au fost abrogate, incepand cu 01.06.2005.

Totodata, in sustinerea cauzei contestatara a depus facturile nr. si nr. emise de Z - Sibiu, prin care au fost stornate facturile fiscale nr. si nr. , precum si factura nr. , cu TVA in suma de Y1-1 lei si factura nr. , cu TVA in suma de Y1-2 lei.

In drept, in ceea ce priveste aplicarea masurilor de simplificare, conform art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si normelor metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr. 44/2004:

Codul fiscal, in vigoare pana la data de 01.06.2005:

“**Art. 160¹**. - (1) Furnizorii si beneficiarii bunurilor prevazute la alin. (2) au obligatia sa aplice masurile de simplificare prevazute de prezentul articol. Conditia obligatorie pentru aplicarea masurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât si beneficiarul sa fie înregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

(2) Bunurile pentru care se aplica masurile simplificate sunt:

a) deseurile si resturile de metale feroase si neferoase, precum si materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deseurilor industriale reciclabile, republicata, cu modificarile ulterioare;

b) terenurile de orice fel;

c) cladirile de orice fel sau parti de cladire. Este considerata cladire orice constructie legata nemijlocit de sol;

d) materialul lemnos. Prin normele metodologice de aplicare a Codului fiscal se vor nominaliza bunurile care se încadreaza în categoria materialului lemnos;

e) *animalele vii*.

(3) Pe facturile emise pentru livrarile de bunuri prevazute la alin. (2) furnizorii sunt obligati sa înscrie mentiunea «taxare inversa». Furnizorii si beneficiarii evidentiaza taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor livrari, respectiv achizitii, în jurnalele de vânzari si de cumparari concomitent si o înscriu în decontul de taxa pe valoarea adaugata, atât ca taxa colectata, cât si ca taxa deductibila, faraaa avea loc plati efective între cele doua unitati în ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata.”

Codul fiscal, in vigoare incepand cu data de 04.06.2005:

“**Art. 160¹**. - (1) Furnizorii si beneficiarii bunurilor prevazute la alin. (2) au obligatia sa aplice masurile de simplificare prevazute de prezentul articol. Conditia obligatorie pentru aplicarea masurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât si beneficiarul sa fie înregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

(2) Bunurile pentru care se aplica masurile simplificate sunt:

a) deseurile si resturile de metale feroase si neferoase, precum si materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deseurilor industriale reciclabile, republicata, cu modificarile ulterioare;

b) terenurile de orice fel;

c) cladirile de orice fel sau parti de cladire. Este considerata cladire orice constructie legata nemijlocit de sol;

d) materialul lemnos. Prin normele metodologice de aplicare a Codului fiscal se vor nominaliza bunurile care se încadreaza în categoria materialului lemnos;

e) **Abrogat.**”

Codul fiscal, in vigoare la data de 01.06.2007:

“**Art.160** - (2) Bunurile si serviciile pentru livrarea sau prestarea carora se aplica masurile de simplificare sunt:

a) deseurile si materiile prime secundare, rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deseurilor industriale reciclabile, republicata, cu modificarile ulterioare;

b) cladirile, partile de cladire si terenurile de orice fel, pentru a caror livrare se aplica regimul de taxare;

c) lucrarile de constructii-montaj;

d) bunurile si/sau serviciile livrate ori prestate de sau catre persoanele aflate în stare de faliment declarata prin hotarâre definitiva si irevocabila;

e) materialul lemnos, conform prevederilor din norme.

(3) Pe facturile emise pentru livrarile de bunuri prevazute la alin. (2) furnizorii sunt obligati sa înscrie mentiunea «taxare inversa», fara sa înscrie taxa aferenta. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferenta, pe care o evidentiaza atât ca taxa colectata, cât si ca taxa deductibila în decontul de taxa. Pentru operatiunile supuse masurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor si beneficiar. (...).”

Potrivit dispozitiilor legale de mai sus, masurile de simplificare, respectiv taxarea inversa pentru comertul cu bovine au fost aplicabile pana la data de 04.06.2005, litera e) de la alin.(2) a art.160 din Codul fiscal fiind abrogata odata cu intrarea in vigoare a Legii nr.163/2005 privind aprobarea OUG nr.138/2004, de modificare si completare a Codului fiscal.

Societatea a dedus TVA in suma de Y1 lei din facturile emise de furnizorul de bovine, avand inscrisa “taxarea inversa”, in anul 2007, fara a tine seama de prevederile legale in vigoare privind aplicarea masurilor de simplificare la aceasta data.

In ceea ce priveste afirmatia contestatarei privind inregistrarea corecta a facturilor fiscale precum ca potrivit HG nr.831/1997 reprezinta documente cu regim special se retine ca, in materie de deducere a TVA, legiuitorul a prevazut expres si limitativ situatiile in care se aplica taxarea inversa. Or, potrivit principiului de drept “*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus.*”

Nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a cauzei argumentul societatii potrivit caruia “faptul ca furnizorul (...) nu a revenit sa storneze ulterior facturile respective si sa elibereze altele cu tva in loc, nu este vina societatii verificate” intrucat, la exercitarea dreptului de deducere, aceasta avea obligatia sa verifice daca facturile fiscale au fost conform dispozitiilor legale.

Totodata, invocarea de catre contestatara a anularii facturilor fara TVA emise de furnizor in anul 2007 si prezentarea in sustinerea cauzei a facturilor intocmite cu TVA in data de 24.03.2009 si 25.03.2009, acestea fiind inregistrate si in evidenta contabila, conform afirmatiilor societatii, in luna martie 2009, ulterior incheierii inspectiei fiscale si emiterii deciziei de impunere contestate reprezinta documente "pro cauza", care nu pot fi luate in considerare, atata vreme cat acestea au fost intocmite ulterior inspectiei fiscale.

In speta sunt incidente si prevederile art.94 si art.105 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si ale Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004, care precizeaza:

Codul de procedura fiscala:

*"Art.94 - (1) **Inspectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dupa caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.***

(2) Insectia fiscala are urmatoarele atributii:

a) **constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei** sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, **corectitudinea si exactitatea îndeplinirii obligatiilor fiscale, in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse (...)"

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atributiilor prevazute la alin. (2) organul de inspectie fiscala va proceda la:

(...)

e) *stabilirea corecta a bazei de impunere, a diferentelor datorate în plus sau în minus, dupa caz, fata de creanta fiscala declarata si/sau stabilita, dupa caz, la momentul începerii inspectiei fiscale."*

Cu privire la regulile privind inspectia fiscala, potrivit art.105 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prin care se precizeaza ca "**inspectia fiscala va avea in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere**" si Normei metodologice pentru aplicarea OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobata prin HG nr.1050/2004:

"102.1. La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.

102.2. Când este necesar, organul de inspectie fiscala va anexa la actul de inspectie fiscala copii de pe documentele care au stat la baza constatarilor efectuate cu ocazia inspectiei.(...)."

Prin urmare, inspectia fiscala are obligatia de a verifica corectitudinea si exactitatea îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarea prevederilor legislatiei fiscale si contabile, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata, prin examinarea tuturor documentelor justificative si a

evidentelor financiar-contabile si fiscale si a tuturor raporturilor juridice relevante pentru impunere, in vederea stabilirii corecte a bazei de impunere.

Ca atare, afirmatiile societatii precum ca nu este corect si legal sa i se retina de la rambursare TVA in suma de Y1 lei pentru neaplicarea corecta a taxarii inverse intrucat nu a solicitat si nu a beneficiat de aceasta suma de la bugetul de stat reprezinta un punct de vedere personal si nu fundamentare legala. De altfel, in sustinerea cauzei societatea nu a prezentat motivele de drept pe care se intemeiaza contestatia, desi potrivit art.206 avea aceasta obligatie.

Totodata, referitor la afirmatia societatii potrivit careia organele fiscale se contrazic prin raportul de inspectie fiscala cu privire la masurile dispuse, se retine faptul ca prin dispozitia de masuri s-a dispus societatii stornarea facturilor cu taxare inversa si emiterea facturilor cu TVA de catre furnizor, aceasta operatiune fiind ulterioara inspectiei fiscale.

Fata de aspectele prezentate, intrucat societatea nu a justificat aplicarea masurilor de simplificare prevazute la art.160 alin.(2) din Codul fiscal, precum si de prevederile art.213 - “(1) În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.

(...)

(4) *Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei. În aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora”,* urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. X S.R.L. si pentru TVA deductibila in suma de Y1 lei.

3.2. Referitor la contestarea Dispozitiei nr. privind masurile stabilite de inspectia fiscala, cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P.M.B. se poate investi cu acest capat de cerere, in conditiile in care, contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.

In fapt, prin Dispozitia nr. privind masurile stabilite de inspectia fiscala Administratia Finantelor Publice sector 5 a dispus societatii solicitarea stornarii facturilor cu taxare inversa si emiterea facturilor cu TVA de catre furnizor.

In drept, potrivit art. 209 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“(1) Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a deciziilor pentru regularizarea situatiei, emise în conformitate cu legislatia în materie vamala, se solutioneaza dupa cum urmeaza:

a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, ***al caror quantum este sub 1.000.000 lei, se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;***

(2) Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

In acest sens, Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.NA.F. nr. 519/2005 prevad urmatoarele:

“5.1. Actele administrative fiscale care intra in competenta de solutionare a organelor specializate prevazute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicat, sunt cele prevazute expres si limitativ de lege.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispozitia de masuri, decizia privind stabilirea raspunderii reglementata de art. 28 din Codul de procedura fiscala, republicat, **notele de compensare, instiintari de plata, procesul-verbal privind calculul dobanzilor cuvenite contribuabilului etc.”**

Potrivit prevederilor legale anterior mentionate, se constata ca, dispozitia de masuri se incadreaza in categoria altor acte administrative fiscale.

Se retine ca, potrivit art.209 alin.(1) din Codul de procedura fiscala, republicat, organele specializate in solutionarea contestatiilor, constituite la nivelul directiilor generale ale finantelor publice teritoriale, au o competenta strict delimitata, ele nu se pot investi decat cu solutionarea contestatiilor care privesc sume stabilite in decizii de impunere, in actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si in titlurile de creanta privind datoria vamala, deci cu anumite categorii de acte administrative fiscale expres si limitativ prevazute de lege.

Prin urmare, capatul de cerere privind contestarea Dispozitiei nr. privind masurile stabilite de inspectia fiscala, emisa de Administratia Finantelor Publice sector 5 nu intra sub incidenta prevederilor art. 209 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, motiv pentru care Serviciul solutionare contestatii isi va declina competenta de solutionare a contestatiei pe acest capat de cerere in favoarea organului fiscal emitent.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.145, art.146 si art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.45, pct.46 si pct. 81¹ din normele metodologice aprobate prin HG nr.44/2004, art.94, art.105, art.206, art.209, art. 213 si art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, pct.102.1 si 102.2 din norma metodologica aprobata prin HG nr.1050/2004, pct.5.1 si pct.5.2 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.NA.F. nr. 519/2005:

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. X S.R.L. pentru TVA in suma de Y lei, stabilita suplimentar prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , intocmita de Administratia Finantelor Publice sector 5 - Activitatea de Inspectie Fiscala.

2. Transmite spre competenta solutionare AFP sector 5 capatul de cerere privind Dispozitia nr. privind masurile stabilite de inspectia fiscala.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.